

גם בזה יש הבדלים. לפעמים הוא אומר, בחלק המטי ולא מטי אומר שם כך, באמת מלכות הוא הוד, זה בחלק ז' זה, מלכות הוא הוד. אלא שיש לו שני מיעוטים, מיעוט אחד ביסוד, שם היה חסדים, מיעוט אחד במלכות, שם היה גבורות. גם זה צריך פירוש. נמצא, הוד, יסוד, מלכות, כולם חושב אותם בבחינת מלכות.

קיז) למה נפש יצאה בבחינת התפ"א ואורות רוח, נפש, חיה, יחידה הגדולים יצאו בשעת הסתלקות. השאלה זה יפה מאוד.

אנחנו אומרים, טעמים נקרא קומת כתר, ושם יצאו רק נפש שלמדנו. ואורות דרוח, נשמה, חיה, יחידה הגדולים, יצאו בשעת הסתלקות. היינו, הוא אומר שם, לאחר שנעשה זיווג בכלי דיסוד, בכלי דזעיר אנפין יצא בחינת רוח, אז היא קיבלה יחידה דרוח. ואחר כך, שעלתה מלכות לבינה, נעשה זיווג על נשמה, אז היה מאיר אור הנשמה. וזה כבר נקרא זמן הסתלקות, בחינת אור חוזר ודין.

ושם הסדר, נראה מה שמשיב על זה, נראה **קיז) בהתחשב ע"פ הארתן, ודאי הוא שהארתן מועטת, והן רק או"ח ודין. אף על פי שלפי מוצאם של הזווגים ההם, נבחנו לרנח"י.**

גם זה קשה. הזיווג שהיה בזעיר אנפין, זעיר אנפין קיבל רוח, ונשמה, בינה קיבלה אז חיה. עוד הפעם, שהזיווג נעשה לזעיר אנפין, אז יוצא רוח. היינו רוח, אז זעיר אנפין קיבל יחידה דרוח. ושנעשה זיווג בבינה, אז בינה קיבלה יחידה דרוח.

מה שאומר, חיה יחידה, זה קשה. מדוע קשה? בזמן שנעשה זיווג על בחינת רוח, באמת שיחידה כבר הסתלקה מהמדרגה. בזמן שזעיר אנפין קיבל בחינת יחידה דרוח, והאור החיה נסתלקה מהמדרגה. בזמן שהזיווג נעשה בכלי דחכמה, כבר נשמה נסתלקה מהמדרגה. בזמן שנעשה הזיווג בכלי דכתר, גם זעיר אנפין נסתלק מהמדרגה.

לכן מה שאומר נבחנו לר', לכן הוא אומר, **בהתחשב על פי הארתן, ודאי הוא שהארתן מועטת, והן רק או"ח ודין. אף על פי שלפי מוצאם של הזווגים ההם, נבחנו לרנח"י.**

מה קשה כאן? הזיווג שנעשה במלכות, קומת כתר. ואור הנפש, הזיווג נעשה בג', נקרא רוח. זיווג נעשה בבינה, נקרא נשמה. אבל זיווג שנעשה בכלי דחכמה, איזה שם יכולים לכוון שם? וזיווג שנעשה בכתר, אנחנו אומרים להפך, הזיווג שנעשה בכתר, בין במלכות היה קומת כתר. והזיווג שנעשה בזעיר אנפין, קומת חכמה. ושנעשה בכלי דכתר, יצא אור הנפש, קומת מלכות, לכן מתבלבלים.

נראה הלאה בקיח) מתי מרויחה בינה אור החיה.

מה זה בינה מרויחה אור החיה? מה זה בינה מרויחה אור החיה?

אומר, **בקומה דבחינה ג'**, שהזיווג נעשה ...

שחכמה בכלי דכתר, ובינה בכלי דחכמה, שמתקרבת לקבל רק [מ]מדרגה אחת למטה מבחינתה.

עכשיו הוא שואל, **מתי מרויחה בינה אור החיה.**

תשובה. **בקומה דבחינה ג'**, מה היה בקומה דבחינה ג'? שהיה אור החכמה בכלי דכתר,

ובינה בכלי דחכמה, שמתקרבת לקבל רק ממדרגה אחת למטה מבחינתה.

שם הוא נותן כלל אחר. דהיינו, הוא אומר מהזיווג שנעשה במלכות, אז כולם יוצא בחינת נפש, רק לפי הכלים שיש להם. אור הנפש דבינה, שבא בכלי דבינה יש שלושה כלים, יש נשמה דנשמה. ואור החיה שיש לו רק שני כלים, כתר, חכמה, יש לו רוח דחיה. מכלי דאור היחידה שיש לו רק כלי אחד, יש לו נפש דיחידה. ושנעשה הזיווג בבחינה ג', אז הוא אומר, נתוספו כלי אחד, יש לו עכשיו, לזעיר אנפין יחידה דרוח. מה היה מקודם לבינה, נשמה דנשמה? יש לו עכשיו חיה דנשמה.

אז מה השאלה?

קיח) מתי מרויחה בינה אור חיה.

אז הוא לומד עכשיו להפך. היות, בהתחשב מקומה דבחינה ג', שהזיווג הייתה בכלי דזעיר אנפין, אז יוצא קומת חכמה. אז אור החכמה נמצא בכלי דכתר, ובינה בכלי דחכמה. נמצא עכשיו שבינה, שנשמה התקרבה מדרגה, מקבלת עכשיו, שמקבלת רק מדרגה אחת למטה מבחינתה.

בא באופן כזה, אם הזיווג נעשה בכלי מלכות, אז מלכות זה מקבל בחינה שכנגד בחינתה, יש לו יחידה דנפש. וזעיר אנפין, הזיווג למטה ממנו, מדרגה אחת, יש לזעיר אנפין מה? רק חיה דרוח. לבינה עכשיו הזיווג שתי מדרגות למטה ממנה, יש לו רק נשמה. לחיה, כמה מדרגות? בינה, זעיר אנפין, מה, שלוש מדרגות? חסר לו שלוש אורות, יש לו רק חיה דרוח, אה, יש לו רק רוח דחיה. כתר, כמה זה ארבע מדרגות למטה ממנו, כמה יש לו? רק נפש. ברור הכלל הזה?

עכשיו, אם הזיווג נעשה עכשיו בכלי דזעיר אנפין, כמה מדרגה למטה מבינה, מדרגת אחת? כמה צריך שיהיה בחיסרון? אור אחד. לכן יש לה עכשיו חיה דבינה. ולחיה, היה לו מקודם מלכות, זעיר אנפין, בינה, שלוש מדרגות. היה חסר לו שלוש אורות, היה לו רק רוח דחיה. עכשיו זיווג נעשה בג', כמה מדרגות למטה ממנו? רק זעיר אנפין בינה, חסר לו שתי אורות. אם כן, מה יש לחיה עכשיו? נשמה דחיה. יחידה נסתלק אור לגמרי, אין קומת כתר. אני חושב עכשיו ברור.

קיט) מתי מרויח ז"א מקיף דיחידה.

מה השאלה עכשיו? מתי מרויח ז"א מקיף דיחידה.

קיט) כשעלתה מלכות לחכמה, ונעשה הזווג בבחי"א בעינים.

כאן הוא אומר, אם הזיווג נעשה למטה ממנו, חסר בפנימיות. אם הזיווג נעשה בכלי יותר זך ממנה, הוא לא יכול לקבל, רק הארת מקיף. נמצא, בזמן שהזיווג נעשה בבחינה ג', אז מלכות של בחינה ד' מקבל מקיף אחד. בזמן שנעשה הזיווג בבחינה ב', כבר זעיר אנפין מקבל מקיף אחד. מדוע? שהוא מדרגה אחת למעלה ממנו, ומלכות מקבלת שני מקיפים. ובזמן שהזיווג נעשה בכלי דחכמה, כמה מדרגות למעלה מזעיר אנפין? בינה וחכמה, מקבל מקבל שתי מקיפים. רק השאלה הוא, מדוע מלכות לא מקבלת מכאן? זה נראה אחר כך. ומה הוא שואל השאלה שלנו? **מתי מרויח ז"א מקיף דיחידה.** היינו, שיהיה לו שני מקיפים, מוכרח להיות שתי מדרגות למעלה ממנו.

זה שאומר, **קיט) כשעלתה מלכות לחכמה, ונעשה הזווג בבחי"א בעינים.** הם שתי מדרגות למעלה מבחינה ג', אז מב' זעיר אנפין מקבל מקיף חיה, ומא' זעיר אנפין מקבל מקיף דיחידה. עכשיו נשאלת השאלה, מדוע מלכות לא מקבלת עוד מקיף? הלא הם שלוש מדרגות גבוהה ממנו, שתקבל עוד מקיף.

קכ) למה אין מלכות מרויחה אור מקיף עם ג'.

אומר, **כי עביות דבחי"א קלושה מאד** נקרא הסתכלות דק ואין או"ח שלה מגיע לגוף. שהיא תוכל לקבל ממנו הארה.

אז הוא שואל, מדוע זעיר אנפין כן יכול לקבל? אז הוא מתרץ כך, היות שמלכות עומדת במקום זעיר אנפין, במקום חיה, במקום חכמה, הזעיר אנפין עומד במקום כתר, סמוך לראש, עדיין יכול לקבל. מה שאם כן אחר כך, שנזדככה על עביות דשורש והזעיר אנפין אין במדרגה. וזה נקרא ... שהוא יותר זך, אז מבחינה א' לא יכול מלכות לקבל כאן, בו ודאי שלא מקבלת.

קכא) מאין נמשכים כלים ואורות מקיפים.

אז הוא אומר, **ע"י הזדככות המסך.** בעלמא כלים חדשים ומקיפים חדשים. מה שאין כן, אם הזיווג הייתה בכלי מלכות, לא היה שום כלים, והיה אור וכלי מעורבים זה בזה, וגם לא היה אור מקיף.

מה זה מקיף? מקיף מדברים, שמקבלים זיווג יותר למעלה ממנו, אין זיווג יותר למעלה ממלכות. רק מתי יוצא לנו היכר כלים, ומתי יוצא לנו אורות מקיפים? שנזדכך בחינה ד', בד' המסך נעשה בחינה ג' דווקא על ידי הזדככות, יוצא לנו אלה שני דברים, כלים, היכר כלים

ואורות מקיפים. כאן מקיפים שמקבלים על ידי הזיווג שלמעלה, מבחינתה עוד זה לא היה, שם מקיפים היו. אני לא מדבר, מדבר מהכול, כאן מדברים מעוד עניין שמדברים, זה לא היה. אליבא דאמת יש הרבה בחינות מקיפים, כמו שמפרש, אור חוזר. בא ואומר, י"ב מיני אור חוזר. אם כן, יכולים לשאול, בכל מקום יש פירוש אחר. י"ב מיני רשימות, י' מיני כלים. אי אפשר לשאול מכלי לכלי? יש י' בחינות. אבל מה, היה צריכים לתת שמות אחרים, לא נתנו. דבר זה לא קושיה, מקיפים אלו, ממה שמדברים אין. אם הזיווג נעשה למעלה ממנו, זה לא היה בזמן שהיה זיווג על כלי מלכות. וגם היו אורות דכלים מעורבים זה בזה. אז הוא שואל, מה הסיבה שיכול להיות אורות מקיפים? היינו, שיכול להיות זיווג למעלה מבחינתה, ואיך יכול להיות כלי מגולה, אה, היכר כלים? תשובה, **קכא) ע"י הזדככות המסך**. ואומרים שני דברים אלו, הם חושבים לפשוט.

תלמיד: למה... רב"ש:

מדוע נקראים מקיפים חיה, יחידה? זה הוא אומר כך, נמשך בדרך כלל מצמצום ב'. כל השמות נלקחים מעולם אצילות. היות בעולם אצילות אנו אומרים, שמקודם נתגלה מקיף, שיש מקיף חיה, מקיף יחידה, דהיינו, כלי דזעיר אנפין, שיצא לבר ממדרגה, מקבל רק בחינת, נעשה כלי חיצוני למקיף חיה. מדוע מטרם שנכנס אור החיה בתוך המדרגה, לא מגיע אור לזעיר אנפין? אז הוא אומר עכשיו, זעיר אנפין נעשה כלי חיצון למקיף חיה. ומטרם שבא אור היחידה למדרגה, אין המלכות יורדת למקומה, עד סוף שמלכות נעשה כלי חיצון, לא יכול לקבל פנימיות האור, אז למי נעשה כלי חיצון? לאור היחידה. זה נקרא, מקיף יחידה, מכאן נלקחים השמות.

קכב) היכן נמצאים ה"פ וה"מ. בע"ס דראש, ורק למעלה מעולם הנקודים.

שאלה **קכג) למה בגוף של הפרצופים לא נמצא יותר מה"פ וב"מ**. יש כאן שתי שאלות, והם תלוי זה בזה. השאלה ראשונה הוא, **היכן נמצאים ה"פ וה"מ**. שאלה שנייה, **למה בגוף של הפרצופים, למדנו עכשיו, לא נמצא יותר מה"פ וב"מ**.

הן בדף רמ"ג, אות ז', נותן חוק, והן ברנ"ד הוא אומר חוק. מה, הוא לא מפרש מדוע. בראש יש ה' פנימיים וה' מקיפים. הוא מסביר רק מדוע יש ב' מקיפים בגוף, כמו שדיברנו עכשיו, מה שמקבל מבחינה עליונה, אבל מדוע בראש יש ה' פנימיים וה' מקיפים? זה לא מסביר, לא כאן ולא כאן.

בדרך כלל הרב, הוא אומר, אין לך אור שלא יהיה בו פנים ומקיף. מדוע אין חושב בפנימי ומקיף? בראש הוא אומר, חלק יקבל וחלק לא יקבל. חלק שיקבל נקרא, פנימי בכוח. וחלק שלא יקבל נקרא, מקיף בכוח. בראש היה כל האור, יכולים לומר שיש שם ה' פנימי, ה' מקיף. מה שאם כן, מתחיל להתפשט בהתלבשות, אז כבר יש הבדלים.

מה שאין כן בצמצום ב', אפילו בראש לא היה רק גלגלתא ועיניים ונקבי עיניים, וגם בראש לא היה יותר משלושה כלים. בזעיר אנפין ומלכות שבראש, נעשה כבר מקיפים. איזה מקיפים? לא מקיפים קודמים, רק מה? מפנימי נעשה מקיפים, כבר אין דומה זה לזה. שם אני אומר, ב' מקיפים, הם מאירים בפנימיות. רק שיותר, רק שמדוע נקרא מקיפים? הוא נותן חוק, כלל, כל מדרגה יותר גבוהה ממדרגה תחתונה, נחשבת למקיף לגבי תחתונה. אבל מה מקבל בפנימיות? הארה.

ושם שאני אומר, זעיר אנפין מלכות, שעל ידי הצמצום ב', נעשה כלים מקיפים. הם ממש מקיפים. מה פירוש מקיפים? במקום שלא יכולים לקבל על מנת להשפיע, מאיר אור הארה מרחוק. מה הפירוש, מרחוק? אין השתוות הצורה, מכל מקום הארה מרחוק. זה שני דברים, זה מקיף מאיר בפנימיות, וזה מקיף עניין אחר לגמרי.

תלמיד: ... למעלה מעולם הנקודים?

רב"ש: הלמעלה מנקודים, בעקודים דווקא.

תלמיד: ולא ...

רב"ש: מה שנקודים בצמצום ב', הגם בראש אין יותר משני מקיפים.

אם אתה אומר, מקבל הארה בפנימיות מדוע נקרא מקיף? חוק אחר. מה החוק? כל מדרגה עליונה לגבי תחתונה נקרא מקיפים. עד כדי כך, למדנו בחלק י"ב אם אתם זוכרים, עד שתי שנים דיניקה, מקבל פנימיים דאימא. לאחר שתי שנים דיניקה, מקבל מקיפים דאימא.

מה הפירוש? אומר, פנימיות דאימא נקרא ו"ק, גלגלתא ועיניים. לאחר שתי שנים, מקבל מקיפים דאימא. פירוש, אח"פ דכלים וג"ר דאורות, זה מקיף וזה פנימי, גם כן אותו דבר. ואחר כך הוא אומר, אחר שתי שנים, עד ו' שנים ויום אחד, שהוא עונת הפעוטות, אז נקרא מקבל פנימיים דאבא, נקרא ו"ק דאבא. ו' שנים ויום אחד עד ט' שנים ויום אחד, מקבל מקיפים דאבא. זה פנימיים רק מכנה זה ג"ר, שהוא מדרגה עליונה לגבי תחתונה. יש כלל, אין בו אור שלא יהיה בו פנימי ומקיף, כך אומר הרב. מדוע? מה זה פנימי? שיכול לקבל על מנת להשפיע. איך זה? על ידי מלכות עושה חשבון, שזה מכונה זיווג דהכאה. החלק אני מקבל, חלק לא, כבר יש פנימי ומקיף, זה בכוח.

תלמיד: ומה יש אחרי עולם הנקודים?

רב"ש: עד, זה היה, שהזיווג היה מלכות היה לו ה' ספירות, אבל לאחר נקודים שיש צמצום ב', שם ראש מקבל גלגלתא ועיניים, נקבי עיניים, איך יראה בחינת מקיפים? כבר מדברים מה שמקבלים. מב' מקיפים, גם כן לא מקיפים, מקבלים מהם.

תלמיד: לא, אני שואל על ...

רב"ש: מה אני אומר, מדוע נקרא מקיפים? תשמע מקודם, מה שאומר ב' מקיפים בגוף, זה לא מקיפים, זה פנימיים. מדוע נקרא מקיפים? שהם רק בחינה עליונה. עכשיו, מה שאומר... מה ההבדל בין ראש לגוף? מה שמקבל.

בא והוא אומר, בכלל מקיפים יכולים להאיר רק בראש המדרגה, לא בגוף. מדוע? הוא אומר כך, היות האורות צריך כלים זכים, היות שבראש המדרגה שורשי כלים, אין כלים אמיתיים, לכן בראש מאיר מקיפים. ובגוף, שהוא כלים אמיתיים, כבר לא יכול לקבל עם המקיפים.

אחרת, שם אור מקיף בראש נקרא, מה שמאיר לא יכול לקבל מטעם כלים זכים, כאן מה שלא מקבל, לא רוצה לקבל אותו באור מקיף, זה ביטוש באור מקיף ואור פנימי.

נראה עכשיו חלק ה'. כאן מדברים...